

103075

Heimevernsbladet
des 92

Kollektivt ansvar?

Heimevernsbladets anmelder Svein Iversen gir i en omtale av en bok om jødeforfølgelsene, til kjenne at «Vi har mye å skamme oss over». Dersom VI er det norske folk, eller Heimevernsbladets lesere, må det være tillatt å fritta i alle fall 2/3 - de som er født ETTER krigen kan ikke ha del i en mulig kollektiv skyld, med mindre Iversen vil gjøre aarvesynen gjeldende.

Vi øvrige, som var barn eller ungdom under krigen, må bli trodd når vi hevder at ikke én nordmann, ikke ett menneske kunne forestille seg masseavlivning av jøder eller andre. Selv da de redselsfulle bildene, filmene og beretningene fra leirene ble fremlagt i 1945, trodde vi knapt våre egne øyne. De allierte, som i et hvert fall kunne satt inn bombefly mot leirene, det internasjonale Røde Kors i Sveits, de visste tilsynelatende heller ikke noe. Jødene i Norge trodde det ikke selv, ikke engang de som var kommet som flyktninger fra Tyskland og Tsjekkoslovakia. Der var endog dem som ble hjulpet over til Sverige, og som vendte tilbake, til fortapelsen. Historikeren Ragnar Ulstein har gitt en balansert og dokumentert beretning om norsk innsats for å berge jøder over grensen.

Men OM vi hadde visst, hva så? Vi var hærtatt, avmektige i hendene på en nådeløs fiende. Vi måtte tåle standretter og gisseldrap, tortur og deportasjoner, uten å kunne verge oss. Jeg minnes scenene da «Englandsfedrene» ble arrestert og sendt til ukjent bestemmelsessted som gisler for sønner som var dratt over Nordsjøen. Hele Ålesund var samlet i sentrum og på kaia. Vi kunne bare synge Fedrelandssangen i forbitret trass, til tys-

ke soldater ryddet gatene.

Svein Iversen er redd jødehat skal vekkes til live. Her er sikkert mye av det, blant de hundrevis av PLO-terrorister vår regjering har sluppet inn i landet. Blant nordmenn er vel, om ikke jødehat, så i hvert fall sterk antipati mot Israel - beklageligvis - utbredt blant Forsvarets personell, med tjenestebakgrunn fra Libanon.

Bjarne Dahl